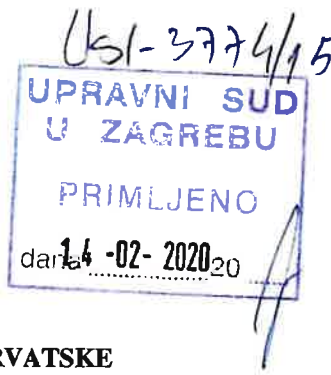

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-958/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja TERRAKOM d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 48, kojeg zastupa opunomoćenik [redacted] protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe [redacted] radi rješavanja spora između korisnika i operatera, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3774/15-19 od 24. listopada 2018., na sjednici vijeća održanoj 19. rujna 2019.

presudio je

- I. Žalba se odbija i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3774/15-19 od 24. listopada 2018.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava žalbe.
- III. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje točaka 1., 2. i 3. Odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/15-01/482, urbroj: 376-05/AB-15-7 (IM) od 15. rujna 2015. (točka I. izreke). Točkom II. izreke odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora, te je točkom III. izreke odlučeno da će se presuda objaviti u „Narodnim novinama“.

Navedenom Odlukom tuženika djelomično je usvojen zahtjev za rješavanje spora korisnika [redacted] s operatorom javnih komunikacijskih usluga Terrakomom d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 48, u vezi raskida ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid, isplate naknade zbog kašnjenja i loše kvalitete usluge interneta (točka 1.). Točkom 2. izreke naloženo je operatoru javnih komunikacijskih usluga Terrakomu d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 48 da u roku od 30 dana od dana povratka terminalne opreme za pružanje predmetne usluge od strane korisnika realizira raskid predmetnog pretplatničkog ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid odnosno da korisniku vrati plaćeni iznos naknade za prijevremeni raskid ukoliko je isti plaćen. Točkom 3. izreke Odluke naloženo je operatoru javnih komunikacijskih usluga Terrakomu d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 48 da u roku od 30 dana od dana zaprimanja te odluke isplati korisniku [redacted] naknadu za kašnjenje u iznosu od 6.650,00 kn, dok je u preostalom dijelu zahtjev korisnika odbijen (točka 4. Odluke).

Tužitelj (dalje: žalitelj) podnosi žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome ističe da je u predmetnoj upravnoj stvari bilo potrebno utvrditi kada je pretplatnički ugovor između njega i korisnika [] (ovdje zainteresirane osobe) sklopljen, te koji je razlog raskida pretplatničkog ugovora i tko je odgovoran odnosno da li su predmetne činjenice ispravno utvrđene prilikom donošenja pobijane Odluke. Citira dijelove obrazloženja prvostupanjske presude, te navodi da je ostalo nejasno na koji način je sud izveo zaključak da su zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa i zahtjev za prijenos broja potpisani isti dan i to 12. prosinca 2014., premda se konstatira da su potpisani 11. prosinca 2014. Suprotno zaključku suda smatra da je ugovor sklopljen 9. siječnja 2015. kada je putem e-maila dostavljena osobna iskaznica. Mišljenja je da zahtjev za prijenos broja s oznakom x u kućici privitka, a što je trebalo predstavljati da je istom priložena preslika osobne iskaznice, ne može jasno i nedvosmisleno upućivati da je ista zaista i priložena, budući da je zahtjev ispunjavala sama zainteresirana osoba koja je mogla bilo koju kućicu označiti znakom x. Iz navedenih razloga smatra da je ključan trenutak onaj kada je zainteresirana osoba putem e-maila dostavila presliku osobne iskaznice, a to je 9. siječnja 2015., što je u svom iskazu potvrdio i svjedok [] S tim u vezi drži da ne bi bilo odlučan ni trenutak kada se krenulo u proceduru seljenja linije s datumom 11. prosinca 2014., radi čega smatra da se datum 9. siječnja 2015. treba smatrati datumom dana sklapanja pretplatničkog ugovora, sukladno članku 3. stavku 3. Općih uvjeta poslovanja. Nadalje, smatra spornom konstataciju suda da za instalaciju satelitske opreme ne postoji odgovornost zainteresirane osobe s obzirom da mu je postavljanje instalacije upravo ona onemogućila što je bilo potrebno utvrditi radi ostvarivanja prava na raskid ugovora i isplatu penala. Smatra da je sud dao prednost izjavi zainteresirane osobe koja osim neposrednog pravnog interesa ima i znatnu financijsku korist, dok nije u dovoljnoj mjeri cijenio iskaze svjedoka [] posebice imajući u vidu da potonji nije njegov zaposlenik već društva TOTAL TV d.o.o. Ističe da je radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja predložio suočenje svjedoka, te saslušanje svjedoka [] što nije provedeno, radi čega smatra da su povrijeđena pravila postupka. Citira dio dopisa koji se odnosi na njegov odgovor u vezi prigovora zainteresirane osobe u pogledu dimenzije opreme te drži potpuno nejasnim, nelogičnim i zbunjujućim zaključak suda da za instalaciju opreme nije kriva zainteresirana osoba budući da on nikada nije zaprimio njezine uvjete u pogledu dimenzije opreme koju treba instalirati. Ujedno navodi da ne postoji zakonska obveza izrade radnog naloga u slučaju neizvršavanja instalacija usluga te da nedostatak istog ne može biti pouzdana osnova za zaključak da je razlog nepružanja ugovorne usluge na njegovoj strani. Iz svih navedenih razloga predlaže Visokom upravnom sudu da uvaži žalbu, preinači pobijanu presudu na način da usvoji tužbeni zahtjev i naloži tuženiku naknadu troška upravnog spora, odnosno da istu ukine te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 3.125,00 kn i pristojbe od 500,00 kn.

Zainteresirana osoba u odgovoru na žalbu navodi da žalitelj jednostrano tumači vlastite opće uvjete poslovanja te njegove navode smatra pravno neutemeljenim budući da paušalno procjenjuje davanje prednosti pojedinih dokaza ne uzimajući u obzir pravne interese i financijsku stranu pojedine strane spora. Posebice osporava navod prema kojem je sud dao prednost njegovom iskazu, te smatra da žalitelj ostvaruje izravnu financijsku korist od zaključenja ugovora, odnosno pravnu i financijsku korist s obzirom da se radi o komercijalnoj usluzi koju nudi na tržištu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi u skladu s odredbom članka 73. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, odnosno oni ne utječu na donošenje drukčije odluke.

Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude navodi da nije sporno da je zainteresirana osoba 11. prosinca 2014. potpisala zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa s žaliteljem, s kojim je ugovorila TERCET uslugu (satelitska televizija, Internet i telefon) uz minimalno trajanje od 24 mjeseca, te da je isti dan zainteresirana osoba potpisala zahtjev za prijenos broja, budući da se njen telefonski broj nalazio u mreži drugog operatora. Sud je utvrdio da je žalitelj 11. prosinca 2014. započeo proceduru preseljenja linije, a ne kasnije, pa da se 9. siječnja 2015., koji se odnosi na datum kada je zainteresirana osoba dostavila presliku osobne iskaznice putem e-maila, ne može prihvatiti kao trenutak od kojeg treba računati početak ugovora. Sud je pojasnio da je datum početka ugovora bilo relevantno utvrditi s obzirom da se od tog datuma računa rok od 45 dana od kojeg je operator javnih komunikacijskih usluga dužan ispuniti svoju ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja, a taj rok iznosi 45 dana od dana potpisivanja ugovora (članak 41. Zakona o električnim komunikacijama ("Narodne novine" , broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZEK) te članak 66. stavak 6. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga ("Narodne novine", broj: 154/11., 149/13. i 82/14.-dalje: Pravilnik).

Sud navodi da je sporan razlog zbog kojeg predmetna instalacijska usluga satelitske opreme nije izvršena u roku, iako je ovlaštenu tehničaru na objektu zainteresirane osobe pokušao izvršiti tu uslugu. Na te okolnosti sud je saslušao zainteresiranu osobu te svjedoke [redacted] zaposlenika TOTAL TV d.o.o. (tada poslovnog partnera žalitelja) u kojem je bio zaposlen na poslovima uvođenja usluga televizije preko satelita, te [redacted] bivšeg zaposlenika žalitelja koji je u razdoblju od mjeseca svibnja 2013. do mjeseca ožujka 2018. godine obavljao poslove [redacted]. Ocjenjajući različitost danih iskaza zainteresirane osobe i [redacted] te da je zainteresirana prigovorala veličini antene i mjesta gdje se može postaviti, sud je konstatirao da je navedeno potvrdio svjedok [redacted]. Sud je pritom pojasnio da žalitelj nije doveo u pitanje činjenicu nepostojanje pisanog traga - radnog naloga iz kojeg bi u stvarnosti bio vidljiv razlog radi kojeg instalacija nije realizirana, imajući pritom u vidu navode svjedoka [redacted] prema kojem bi takav nalog trebao postojati da bi se sa sigurnošću moglo utvrditi da je tehničar izašao na teren, pa čak i kada bi stranka to odbila. Stoga je Sud zaključio da za neizvršenje osnovne montaže ne može biti odgovorna zainteresiranu osoba, budući da ne postoji radni nalog kojim bi se utvrdilo da je zainteresirana osoba odbila montažu zbog nemogućnosti pronalaska odgovarajuće pozicije za montažu opreme. Budući da je nesporno da je zainteresirana osoba 19. veljače 2015. zatražila raskid ugovora radi čekanja preseljenja duljeg od 45 dana, sud je potvrdio pravilnim utvrđenje tuženika da je imao pravo na raskid ugovora prema odredbi članka 66. Pravilnika, s obzirom da operator nije realizirao uslugu u roku.

Ocjenjajući osnovanost predmetne žalbe, ovaj Sud nalazi da je pravilno postupio prvostupanjski sud kada je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja sukladno članku 55. stavku 3. ZUS-a, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan, te da je tuženik u pravilnosti i potpuno utvrdio činjenično stanje na koje je pravilno primijenio materijalno pravo bez povreda pravila postupka.

Odredbom članka 41. stavkom 6. ZEK-a propisano je da u slučaju kada operator javnih komunikacijskih usluga nije u mogućnosti ispuniti ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja, pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora bez

podmirivanja ugovornih obveza iz stavka 5. ovoga članka, osim dospjelih dugovanja za pružene usluge.

Člankom 66. stavkom 6. Pravilnika operator je dužan najkasnije u roku od 45 dana od dana potpisivanja jedinstvene izjave od strane krajnjeg korisnika realizirati zatraženu uslugu.

Prema podacima spisa nesporno proizlazi da je zahtjev za raskid ugovora predan iz razloga što žalitelj nije ispunio ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja, tj. nije realizirao zatraženu uslugu cijelosti u roku od 45 dana od dana zasnivanja pretplatničkog ugovora jer nije izvršena instalacija usluge satelitske televizije. Ovaj Sud prihvaća naprijed navedene razloge prvostupanjskog suda za takvo utvrđenje prema kojima je Ugovor sklopljen danom potpisivanja zahtjeva zainteresirane osobe (11. prosinca 2014.), nije bio realiziran u roku, odnosno do 26. siječnja 2015., pa je raskinut 24. travnja 2015. (jer ni do tada nije realiziran), a žalitelju je utvrđen iznos naknade za kašnjenje pod točkom 3. Odluke sve u skladu s člankom 41. ZEK-a i člankom 66. stavicama 6. i 7. Pravilnika.

Pravilno prvostupanjski sud navodi da se prilikom zasnivanja pretplatničkih ugovora obvezno vrši provjera identiteta, odnosno korisnici predočavaju identifikacijske isprave, a na što upućuje i tuženik pod točkom 6. obrazloženja svoje Odluke. (članak 8. stavak 5. Pravilnika). U obrazloženju prvostupanjske presude sud je odgovorio na sve primjedbe žalitelja iznesene u tužbi, posebice što se tiče razloga kojima se rukovodio kod donošenja zaključka o odgovornosti žalitelja zbog neizvršavanja usluge u roku, a koje ovaj Sud u cijelosti prihvaća, dok ih žalitelj neosnovano ponavlja u ovdje podnesenoj žalbi. Pritom ovaj Sud napominje da je sam žalitelj na traženje tuženika dostavio radni nalog iz kojeg nije razvidno iz kojih razloga usluga nije izvršena.

Trebalo je stoga na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u točki I izreke ove presude.

Odluka o trošku utemeljena je na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a, prema kojoj stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano.

Stoga nije osnovan zahtjev žalitelja za naknadu troška sastava žalbe (točka II izreke).

Objava presude utemeljena je na odredbi članka 14. stavku 8. ZEK-a (točka III izreke).

U Zagrebu 19. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.

Za točnost opravka - ovlašten službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	20.2.2020. 8:45:30		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/15-01/72	376-08		
Uruđžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-20-10		0	

